

[Kirkegaard.]

nærmelsesvis fuld balance på statsbanernes regnskab ved en for voldsom forhøjelse af taksterne.

Lovforslaget har jo mange paragraffer, som jeg imidlertid ikke her skal komme nærmere ind på, det bliver der lejlighed til i det udvalg, der bliver nedsat; men jeg vil i dag på det radikale venstres vegne tilsiige en både saglig og velvillig behandling af lovforslaget.

J. M. Pedersen: Jeg vil først rette en tak til den højtærede minister, fordi han har fremsat et helt nyt forslag til statsbanelov og ikke blot enkelte tilføjelser og ændringer til den nugældende lov; jeg synes, det er bedst, at vi får den helt forandret nu. Det vigtigste af de problemer, vi står over for her, er det økonomiske. Det, vi alle ønsker, er, at statsbanerne økonomisk bringes til at hvile i sig selv, men det er der vel ingen der tror er muligt. Det er afgjort, at det ikke kan lade sig gøre ved den takstforhøjelse, der her foreslås; den dækker jo ikke nær det underskud, der er, og udgifterne vil stige, således at underskuddet også vil stige. Vi er klar over, at der vil vedblive at være et stort svælg mellem indtægter og udgifter, så vi opnår altså ikke ved dette lovforslag at få statsbanerne gjort rentable.

Men selv om vi er klar over, at dette ikke kan lade sig gøre, er det fristende at diskutere: kan der ikke findes på forskellige ting, som kunne bringe udgifterne ned? Der har i dag været rørt ved forskellige problemer, de samme, som vi er vant til at diskutere, nemlig nedlæggelse af forskellige af de underskudsgivende sidebaner. Jeg ved godt, at der ligger en plan for afvikling af disse sidebaner. Den skal gennemføres i 3 tempi: de, der skal afvikles først, de, der skal afvikles i anden omgang, og de, der skal afvikles i tredje omgang, efter som man mener de kan undværes. Men det er klart, at så snart man tager fat på afvikling af en sidebane, kommer reaktionen: de, der bor ved en sådan bane og bruger den, vil blive utilfredse med nedlæggelsen. Vi drøftede forleden nedlæggelse af banen Viborg-Ålestrup, og i øjeblikket sidder der et udvalg deroppefra i værelse nr. 35 og diskuterer og protesterer stærkt imod nedlæggelsen; de synes, at de skal beholde

deres bane. Jeg ved ikke, om udvalgets medlemmer økonomisk kunne tænke sig at overtage banen. Men det er sådanne problemer, vi til enhver tid står over for. Der er ikke andet for os at gøre her end at skære igennem, vi må have disse sidebaner nedlagt, men vi må gøre os klart, at efterhånden som vi nedlægger dem, opstår der andre problemer, idet vi så skal have transporteret både gods og personer på motorkøretøjer ad landevejene. Derved opstår problemet med udgifterne til landevejene, således at de kan blive i stand til at tage den forøgede trafik, der derved kommer.

Den kritik, der har været af forhøjelsen af taksterne på nærbanerne, på Store-Bælt og de steder, hvor statsbanerne bevisligt har overskud, forstår jeg udmærket, men det vil jo ikke være muligt i praksis at forhøje taksterne så meget på sidebanerne — jeg har set fremført i enkelte aviser, at man skulle forhøje taksterne dér, for dér var de lave — at det kan få virkelig betydning med hensyn til økonomien. Skal vi have rettet økonomien op, er vi nødt til at forhøje taksterne, hvor der er mulighed for indtægt, hvor der er nogen trafik. Man kan også gå ud fra det princip, at den, der nyder, må også yde, så der er ikke noget at sige til, at de skal betale mere for billetterne, og stigningen er ikke engang så stor som den lønstigning, trafikanterne har fået i de sidste år, hvor vi ikke har rørt ved taksterne.

Der har også været tale om med henblik på mekaniseringen, hvor nødvendigt det er at opretholde statsbanerne. Jeg er ikke i tvivl om, at hovedlinjerne endnu i mange, mange år frem i tiden vil være nødvendige; og de ønsker, som har været fremme om hurtigere mekanisering, indførelse af fjernstyring o. s. v., kan jeg helt tiltræde. Jeg vil i denne forbindelse nævne, at for ikke så forfærdelig længe siden havde vi den højtærede trafikminister og generaldirektøren til en forhandling i finansudvalget, hvor vi gennemgik alle disse spørgsmål, og mit indtryk fra dette møde er, at statsbanernes ledelse har øje for det og gør, hvad den kan for at komme frem ad denne vej. Vi fik oplysning om, at med hensyn til mekanisering var der, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) nylig var inde på, en